

4. Конституція України: прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 року // Урядовий кур'єр 1996, №129-130 від 13.07.96.
5. Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – 2003. - №5: Цивільний кодекс України: Офіційний текст. К.Юрінком Інтер, 462 с.
6. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

УДК 346.7

СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗЕЙ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Студент Д.К. Бугай, гр. БП-13
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Стан світової легкої промисловості характеризується тенденцією до постійного економічного росту, що пов'язано зі збільшенням населення Землі, його купівельною спроможністю та потребою споживача у придбанні якісного товару. Відповідно і світовий ринок легкої промисловості розвивається динамічно, що супроводжується появою потужних лідерів у сфері розвитку легкої промисловості, якими вважаються Китай, Туреччина, Індія, США, Німеччина. Основою такого лідерства є наявність у вищезазначених країнах стратегії та плану розвитку галузей легкої промисловості, що безпосередньо закладено в законодавстві цих країн. Україна має потужний потенціал для перетворення легкої промисловості у стабільну та конкурентоспроможну галузь народного господарства. Основними чинниками, що стримують розвиток національної галузі легкої промисловості є: велика кількість текстильного імпортного товару, в тому числі із зниженою митною вартістю (“секонд-хенд”) наявність великої кількості підприємств, які перепродують товари легкої промисловості, замість того, щоб їх випускати; активний довготривалий процес перепрофілювання або повної ліквідації підприємств легкої промисловості у зв'язку із неможливістю подальшого функціонування; відсутність сприятливих умов для закупівлі технологічного обладнання, яке не виробляється в Україні; розукрупнення швейних, трикотажних та взуттєвих підприємств на дрібні виробництва, що переходять на єдиний податок або у тіньове виробництво; відсутність рівних умов для великих підприємств і малого бізнесу щодо особливостей оподаткування, звітності; відсутність наукового підходу до створення нормативно-правової бази, яка регулює процеси функціонування галузі легкої промисловості.

Завдання розвитку легкої промисловості мають комплексний характер. Для їх вирішення урядом були розроблені основні положення промислової політики, схвалені Указом Президента України „Про Концепцію державної промислової політики" від 12.02.03 №102, які знайшли втілення в Державній програмі розвитку промисловості на 2003-2011 роки, що затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2003р. №1174. Вказана концепція мала низку проблем. Недосконалість концепції була виражена у відсутності законодавчих актів щодо захисту вітчизняного ринку від недобросовісної конкуренції при імпорті товарів легкої промисловості за заниженими митними цінами, а ті що є носять суто директивний характер. Проблемою є і те, що створення єдиного товарного ринку з міжрегіональною та міжнародною інтеграцією була можлива лише за умов державної підтримки, та створення необхідної нормативно-правової бази, яка нейтралізує процеси монополізації виробників і торговельних підприємств, створить необхідні умови для успішної роботи національних підприємств у зовнішньоторговельній діяльності, забезпечить розвиток кластерних принципів у діяльності підприємств легкої промисловості. Результатом вищезазначеного є низькі темпи розвитку національних галузей легкої промисловості. Вважається. Що наступним етапом можливих кроків до покращення ситуації має стати затверджений Кабінетом міністрів України план імплементації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом на 2014-2017 роки. Українські економісти підрахували, що після створення зони вільної торгівлі (ЗВТ) між Україною та ЄС має зрости рівень національного ВВП, який надасть перспектив для подальшого розвитку галузей легкої промисловості, але здійснити це можливо лише за умов комплексного підходу до удосконалення сфери нормативно-правового регулювання галузей легкої промисловості.

Література:

1. Єрохін С. Структурна трансформація національної економіки // Економіка України. – 2002. – № 10, 11.
2. Михайленко О. Методологічні аспекти структурування національної економіки і національного ринку // Економіка України. – 2003. – № 5.
3. Чевганова В., Брижань І. Кластери та їх економічне значення // Економіка України. – 2002. – № 11.
4. Міністерство економіки України. Державна підтримка українського експорту. Легка промисловість України (2007 р.). [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrexport.gov.ua/ukr/prom/ukr/9.html>.
5. Щербак В.Г. Управління персоналом підприємства: Наукове видання. / В. Г. Щербак – Харків: Вид. ХНЕУ, 2005. – 220 с.
6. Кулак Н.В. Загальні тенденції державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності// Молодий вчений: Науковий журнал.- Вип.. № 12.1 (40) грудень, 2016 р. Херсон: Вид-во ТОВ «Видавничий дім «Гельветика» , 2016.- С.129-135.